

- apstrīdēto lēmumu saturs, īpaši saistībā ar valsts atbalsta shēmu finansēšanas mehānismiem un valsts atbalsta shēmu atbilstību tām ES tiesību normām, kas nav valsts atbalsta tiesiskais regulējums.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. aprīlī – SKS Import Export/Komisija

(Lieta T-239/18)

(2018/C 231/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisija)* (pārstāvis: *H. Chelly*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

to apmierināt un:

- daļēji atcelt Komisijas 2017. gada 13. decembra Deleģēto regulu (ES) 2018/212 attiecībā uz Tunisijas iekļaušanu tādu trešo valstu sarakstā, kuru nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā pastāv stratēģiskas nepilnības, kā teikts tās deklarācijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir atvedināts no Komisijas kompetences neesamības un būtisku procedūras noteikumu pārkāpuma, jo Komisija attiecībā uz Tunisijas un Eiropas Savienības asociācijas nolīgumu esot pārsniegusi savas pilnvaras, saskaņā ar kurām tai jautājuma izskatīšana bija jānodod Asociācijas padomei, lai tā šo strīdu atrisinātu vai, pakārtoti, pusēm dotu iespēju veikt vajadzīgos pasākumus savu interešu aizsardzībai.
2. Otrais pamats ir atvedināts no acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pirmkārt, Eiropas Savienības novērtējumā par Tunisiju un, otrkārt, *Groupe d'action financière internationale* [Starptautiskās finanšu darbību darba grupas] novērtējumā par Tunisiju. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka Komisija nav veikusi atbilstošus pasākumus, lai mazinātu riska palielināšanos, ko apstrīdētā deleģētā regula rada ekonomiskās attīstības procesam Tunisijā.
3. Trešais pamats ir atvedināts no Eiropas Savienības Līgumu pārkāpuma, it īpaši ticis pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 216. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru starptautiskie nolīgumi iestādēm ir saistoši.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – Bruno/Komisija

(Lieta T-241/18)

(2018/C 231/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Beļģija)* (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2017. gada 4. jūlija lēmumu;
- ja nepieciešams, atcelt 2018. gada 18. janvāra tiešo lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta un 12. panta 1. punkta piemērošanu, jo savā lēmumā Komisija noraidīja prasītāja lūgumu piešķirt viņam minētā pielikuma 12. panta 2. punktā paredzēto pabalstu sakarā ar atbrīvošanu no amata, tā vietā liekot prasītājam piemērot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktu, kas savukārt viņa gadījumā neesot piemērojams.
2. Ar otro pamatu tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu, jo pastāvoša likuma roba dēļ iepriekš minētās Civildienesta noteikumu normas esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principam.

Prasība, kas celta 2018. gada 18. aprīlī – VV/Komisija

(Lieta T-242/18)

(2018/C 231/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VV (pārstāvis: F. Moyse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2017. gada 19. jūnija lēmumu un, ciktāl nepieciešams, 2018. gada 18. janvāra aktu, ar kuru ir noraidīta prasītāja sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt atklātā konkursa EPSO/AD/322/16 – Administratori revīzijas jomā (AD 5/AD 7) (OV 2016, C 171A, 1. lpp.) atlases komisijas lēmumu nepieļaut viņu minētajam konkursam, jo viņam nav augstākās izglītības diploms, kas apliecina vismaz trīs gadus ilgu izglītību paziņojumā par minēto konkursu norādītajās jomās.

Prasītājs prasības pamatojumam izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots.